

Sygn. I C 1372/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 października 2018 r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Lidia Kopczyńska

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Elżbieta Marciniak

po rozpoznaniu w dniu 26 października 2018 r. w Ciechanowie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Bank Spółka Akcyjna we W.

przeciwko K. K.

o zapłatę

orzeka

I. zasądza od pozwanego K. K. na rzecz powoda (...) Bank Spółka Akcyjna we W. kwotę 19730,80 zł (dziewiętnaście tysięcy siedemset trzydzieści złotych osiemdziesiąt groszy) z odsetkami liczonymi od kwot:

- 18336,26 zł (osiemnaście tysięcy trzysta trzydzieści sześć złotych dwadzieścia sześć groszy) umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP rocznie, ale nie więcej niż w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od 13.07.2017 roku do 19.02.2018 roku;

- 16836,26 zł (szesnaście tysięcy osiemset trzydzieści sześć złotych dwadzieścia sześć groszy) umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP rocznie, ale nie więcej niż w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od 20.02.2018 roku do 14.05.2018 roku;

- 15836,26 zł (piętnaście tysięcy osiemset trzydzieści sześć złotych dwadzieścia sześć groszy) umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP rocznie, ale nie więcej niż w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od 15.05.2018 roku do dnia zapłaty;

- 3758,11 zł (trzy tysiące siedemset pięćdziesiąt osiem złotych jedenaście groszy) ustawowymi za opóźnienie od 25.07.2017 roku do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie umarza postępowanie w sprawie;

III. zasądza od pozwanego K. K. na rzecz powoda (...) Bank Spółka Akcyjna we W. kwotę 1129 zł (jeden tysiąc sto dwadzieścia dziewięć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 1372/17

UZASADNIENIE

Powód (...) Bank S.A. z siedzibą we W., w pozwie złożonym do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie w dniu 25 lipca 2017 r. wniósł o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu elektronicznym i zasądzenie na jego rzecz od pozwanego K. K. kwoty 22230,80 zł z odsetkami liczonymi od kwot: 3758,11 zł ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, 18336,26 zł umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP rocznie ale nie więcej niż w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia 13 lipca 2017 r. do dnia zapłaty. Ponadto powód wniósł o zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że w dniu 18 maja 2015 r. pomiędzy K. K. a (...) Bank S.A. została zawarta umowa o kredyt nr (...). Na podstawie tej umowy pozwany zobowiązał się spłacać kredyt w miesięcznych ratach. Do chwili wytoczenia powództwa należność wynikająca z tej umowy nie została w całości spłacona. W związku z naruszeniem przez pozwanego warunków umowy poprzez nie spłacanie rat w ustalonych terminach, bank wypowiedział umowę i całe zobowiązanie stało się natychmiast wymagalne. Na dzień wniesienia powództwa pozostało do spłacenia: 18336,26 zł tytułem kapitału, odsetki karne w kwocie 3758,11 zł, koszt monitów 117,53 zł i opłata za pakiet usług bankowych 18,90 zł. (pozew k. 2-4 akt).

Postanowieniem z dnia 18 września 2017 r. Sąd Rejonowy Lublin - Zachód w Lublinie stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu w Ciechanowie do rozpoznania (postanowienie k. 5 akt).

W pozwie złożonym do tegoż Sądu powód potrzymał swoje dotychczasowe stanowisko w całości (pozew k. 11-12 akt).

Powód do pozwu dołączył umowę oraz rozliczenie, na podstawie którego dochodzi należności z pozwu (umowa k. 15-17 akt, wykaz operacji k. 13-14 akt).

Pozwany K. K. wniósł o oddalenie powództwa. Pozwany przyznał, iż w chwili wytoczenia powództwa był zobowiązany zapłacić powodowi dochodzoną pozwem kwotę. Jednakże w wyniku negocjacji ugodowych, zapłacił już kwotę 2500 zł i aktualnie roszczenie powoda powinno być obniżone o powyższą kwotę.

Pismem procesowym z dnia 12 czerwca 2018 r. powód cofnął pozew o kwotę 2500 zł ze względu na wpłacenie tej należności przez pozwanego w trakcie trwania procesu. Po częściowym cofnięciu powództwa, powód ostatecznie wniósł o zasądzenie od pozwanego K. K. kwoty należności głównej pomniejszonej o wpłaconą kwotę 2500 zł tj. 19730 zł z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP rocznie ale nie więcej niż w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie liczonymi od kwot:

-18336,26 zł od dnia 13 lipca 2017 r. do dnia 19 lutego 2018 r.

- 16836,26 zł od dnia 20 lutego 2018 r. do dnia 14 maja 2018 r.

- 15836,26 zł od dnia 15 maja 2018 do dnia zapłaty

oraz

- 3758,11 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty,

- 117,53 zł tytułem monitów bez odsetek,

- 18,90 zł tytułem zryczałtowanej umowy, bez odsetek (pismo k. 54-56 akt).

Zarządzeniem z dnia 28 czerwca 2018 r. pozwany został zobowiązany do złożenia oświadczenia w terminie 14 dni czy wyraża zgodę na częściowe cofnięcie powództwa pod rygorem uznania, że taką zgodę wyraża (zarządzenie k. 54 akt).

Pozwany pismo odebrał w dniu 19 lipca 2018r., jednakże nie złożył oświadczenia w zakreślonym terminie (korespondencja k. 58 akt).

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 18 maja 2015 r. (...) Bank S.A. z siedzibą we W. zawarł z K. K. umowę o kredyt gotówkowy nr (...). Zgodnie z warunkami umowy pozwany otrzymał kredyt w kwocie 18649,83 zł i zobowiązał się do jego spłaty w 47 miesięcznych ratach. W przypadku nie uregulowania w określonym terminie 2 pełnych rat kredytu, bank miał możliwość wypowiedzenia umowy. Powód zastrzegł w umowie prawo do naliczania odsetek od zadłużenia przeterminowanego w wysokości odsetek maksymalnych (dowód: umowa (...) akt)

Wobec zaprzestania spłacania przez pozwanego kredytu, Bank wypowiedział umowę. Na chwilę wypowiedzenia umowy wymagalne były: 18336,26 zł tytułem kapitału, odsetki karne w kwocie 3758,11 zł, koszt monitów 117,53 zł i opłata za pakiet usług bankowych 18,90 zł (dowód: wyliczenie powoda, okoliczność przyznana przez pozwanego k. 27-28, 39 akt).

W trakcie trwania procesu pozwany spłacił część dochodzonej pozwem należności, która została zarachowana przez powoda na poczet należności głównej. W dniu 20 lutego 2018r. powód wpłacił kwotę 1500 zł, a w dniu 15 maja 2018 r. kwotę 1000 zł. Po odliczeniu powyższych kwot do spłaty pozostała kwota 19730,80 zł z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP rocznie ale nie więcej niż w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie liczonymi od kwot:

-18336,26 zł od dnia 13 lipca 2017 r. do dnia 19 lutego 2018 r.

- 16836,26 zł od dnia 20 lutego 2018 r. do dnia 14 maja 2018 r.

- 15836,26 zł od dnia 15 maja 2018 do dnia zapłaty

oraz

- 3758,11 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty,

- 117,53 zł tytułem monitów bez odsetek,

- 18,90 zł tytułem zryczałtowanej umowy, bez odsetek (dowód: pismo k. 54-56 akt).

Należności tej pozwany do chwili obecnej nie uiścił (bezsporne).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, zeznań pozwanego K. K..

Powyższe okoliczności faktyczne, tj. fakt zawarcia umowy i nie spłacenia należności w całości zgodnie z warunkami umowy nie były między stronami sporne.

W niniejszej sprawie, na podstawie art. 232 k.p.c. zdanie drugie, Sąd dopuścił dowód z dokumentów złożonych w trakcie postępowania. Fakt istnienia tych dokumentów wynikał już z dołączonych do pozwu dokumentów. Prawdziwość dokumentów nie był przez pozwanego kwestionowana, ani nie budzi wątpliwości. Sąd uwzględnił wszystkie dokumenty dołączone do pozwu i złożone przez powoda. Przedłożone dokumenty rzeczywiście były sporządzone, a w ich treść nie ingerowano, nie były przerabiane. W tej sytuacji Sąd uznał, iż dołączone dokumenty stanowią uzupełnienie dowodów stanowiących załącznik do pozwu i dlatego mogą stanowić podstawę do wydania w sprawie rozstrzygnięcia.

Ponadto Sąd dopuścił dowód z zeznań pozwanego. Jego zeznania były spójne i znalazły potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodowym.

Sąd zważył, co następuje:

Powód (...) Bank S.A. z siedzibą we W. domagał się zasądzenia od pozwanego K. K. kwoty stanowiącej równowartość niespłaconego przez niego kredytu powiększonego o odsetki i koszty.

Podstawą prawną działań powoda były zatem przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 r. Nr 72 poz. 665 z późn. zm.). Zgodnie z art. 69 ust. 1 tej ustawy, przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

W niniejszej sprawie bezspornym był fakt zawarcia umowy kredytowej. Po podpisaniu umowy pozwany spłacił część zobowiązania, a wobec zaprzestania terminowej spłaty, Bank wypowiedział umowę i wezwał do spłacenia pozostałej kwoty kapitału wraz z odsetkami i kosztami.

Na chwilę wypowiedzenia umowy wymagalne roszczenie wynosiło 22230,80 zł, na które składała się należność główna 18336,26 zł z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP rocznie ale nie więcej niż w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia 13 lipca 2017 r., skapitalizowane odsetki karne liczone od dnia 12 lipca 2017 r. do dnia wytoczenia w kwocie 3758,11 zł powództwa w kwocie 3758,11 zł oraz koszty 117,53 zł i 18,90 zł.

W trakcie procesu pozwany wpłacił kwotę 1500 zł w dniu 20 lutego 2018r. i w dniu 15 maja 2018 r. kwotę 1000 zł.

Pismem procesowym z dnia 12 czerwca 2018 r. powód cofnął pozew o kwotę 2500 zł ze względu na wpłacenie tej należności przez pozwanego w trakcie trwania procesu. Pozwany wezwany do złożenia oświadczenia w terminie 14 dni czy wyraża zgodę na cofnięcie powództwa, w zakreślonym terminie nie zajął stanowiska.

Zgodnie z art. 203 §1 k.p.c. pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku; pozew cofnięty nie wywołuje żadnych skutków, jakie ustawa wiąże z wytoczeniem powództwa. Na żądanie pozwanego powód zwraca mu koszty, jeżeli sąd już przedtem nie orzekł prawomocnie o obowiązku ich uiszczenia przez pozwanego (§ 2); w razie cofnięcia pozwu poza rozprawą przewodniczący odwołuje wyznaczoną rozprawę i o cofnięciu zawiadamia pozwanego, który może w terminie dwutygodniowym złożyć sądowi wniosek o przyznanie kosztów. Gdy skuteczność cofnięcia pozwu zależy od zgody pozwanego, niezłożenie przez niego oświadczenia w tym przedmiocie w powyższym terminie uważa się za wyrażenie zgody (§ 3); sąd może uznać za niedopuszczalne cofnięcie pozwu, zrzeczenie się lub ograniczenie roszczenia tylko wtedy, gdy okoliczności sprawy wskazują, że wymienione czynności są sprzeczne z prawem lub zasadami współzycia społecznego albo zmierzają do obejścia prawa (§ 4).

Pozwany mimo zobowiązania do złożenia oświadczenia czy wyraża zgodę na częściowe cofnięcie pozwu w terminie 14 dni, pod rygorem uznania, że taką zgodę wyraża, nie złożył powyższego oświadczenia, tym samym należało uznać jego dorozumianą zgodę na powyższą czynność procesową. Poza tym, w ocenie Sądu, z okoliczności sprawy nie wynika, by częściowe cofnięcie pozwu w niniejszej sprawie było sprzeczne z prawem lub zasadami współzycia społecznego albo zmierzało do obejścia prawa, wobec czego należało uznać, iż powód skutecznie cofnął pozew w zakresie dochodzonej kwoty 2500 zł i w tym zakresie należało umorzyć postępowanie zgodnie z art. 355 k.p.c. w zw. z art. 203 k.p.c., o czym orzeczono w pkt II sentencji wyroku.

Jak wskazano powyższej pozwany K. K. spłacił na rzecz powoda po wytoczeniu powództwa jedynie część należności głównej, nie uiścił natomiast kwoty 18336,26 zł tytułem kapitału, odsetek karnych w kwocie 3758,11 zł, kosztów monitów 117,53 zł i opłat za pakiet usług bankowych 18,90 zł.

Zgodnie zatem z art. 481 § 1 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie w wysokości równej sumie stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 5,5 punktów procentowych. Jednakże gdy wierzytelność jest oprocentowana według stopy wyższej, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie według tej wyższej stopy (§ 2). Natomiast zgodnie z art. 482 § 1 k.c. od zaległych odsetek można żądać odsetek za opóźnienie dopiero od chwili wytoczenia o nie powództwa, chyba że po powstaniu zaległości strony zgodziły się na doliczenie zaległych odsetek do dłużnej sumy.

Mając na uwadze treść umowy kredytu, treść powyżej cytowanych przepisów oraz oświadczenia powoda dot. skapitalizowanych odsetek naliczanych od należności głównej od dnia wniesienia pozwu do dnia faktycznej zapłaty, żądanie te należało uznać za zasadne i uwzględniając je Sąd orzekł w pkt I sentencji wyroku z odsetkami od dnia wytoczenia powództwa tj. 25 lipca 2017 r. zgodnie z żądaniem pozwu.

O kosztach procesu orzeczono w pkt III sentencji wyroku na podstawie art. 98 § 1 k.p.c.. Zgodnie z powołanym artykułem strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). W odniesieniu do odpowiedzialności z tytułu kosztów procesu, cofnięcie pozwu traktowane jest jako przegranie sprawy, chyba że wywołane było zaspokojeniem roszczenia powoda w toku procesu (postanowienie Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 15 stycznia 2003, I ACz 6/03, OSA 2003/9/40). W niniejszej sprawie należało uznać za przegrywającego sprawę stronę pozwaną, bowiem to ona dopiero w toku procesu uiściła część należności głównej, tym samym zasadne było obciążenie jej kosztami w całości. Na koszty składają się: opłata sądowa od pozwu, którą uiścił powód – 1112,00 zł oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17,00 zł.

Z powyższych przyczyn Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

ZARZĄDZENIE

(...)